DIN PROBLEMELE LINGVISTICII SOVIETICE

— DUPĂ O VIZITĂ IN UNIUNEA SOVIETICĂ —

DE

PROFESOR DIMITRIE MACREA

Sunt convins că oricine a avut fericita ocazie de a pleca în Uniunea Sovietică a pornit cu gândul de a vedea acolo cât mai multe lucruri. Despre Uniunea Sovietică a citit fiecare numeroase cărţi şi reviste înfăţişând marile ei realizări tehnice sau de transformare a naturii, a văzut fotografii şi filme despre viaţa şi victoriile omului sovietic, a asistat la reprezentaţii caracteristice pentru arta ei şi a urmărit cu interes şi încredere acţiunea de apărare a păcii, dusă de ea pe plan internaţional. Gânduri şi imagini pline de viaţă trăiesc în sufletul celui ce pleacă spre marea ţară a socialismului, însoţite de dorinţa arzătoare de a vedea la faţa locului tot ce şi-a imaginat despre ea. Aceste gânduri m'au stăpânit şi pe mine cu prilejul vizitei pe care am făcut-o în luna Noembrie, în Uniunea Sovietică, în cadrul delegaţiei învăţământului superior, condusă de Acad. Ilie Murgulescu, ministrul învăţământului superior.

Nu este desigur uşor de satisfăcut dorinţa de a cunoaşte şi vedea totul, dată fiind imensitatea ţării şi a creaţiilor ei. Ţi-ar trebui ani de zile să cunoşti vastele ei întinderi şi bogăţii, infinita varietate a regiunilor ei şi munca creatoare, de proporţii uriaşe, a celor 200 de milioane de pionieri ai socialismului mondial. Dar, de un timp atât de îndelungat este greu să dispună o delegaţie, care, în general, pleacă cu scopurile ei limitate.

Impresia care te stăpâneşte de cum treci graniţa Uniunii Sovietice, şi pe care o ai tot timpul cât stai acolo, este aceea de imensitate, de grandoare, de monumental. Numai drumul până la Moscova ţine trei zile: spaţiu nesfârşit, şi, după cum a arătat istoria, de nepătruns pentru duşmanii ţării.

Impresionante şi copleşitoare, prin stilul lor monumental, sunt marile oraşe Moscova şi Leningrad. Totul este construit aici în proporţii mari, pentru a da o expresie plastică creaţiilor unui mare popor plin de vitalitate creatoare, aşezat pe un teritoriu imens şi conştient de rolul lui în istoria lumii.

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

De proporţii uriaşe este tot ce au făcut oamenii sovietici sub conducerea P.C.U.S. şi a marilor lor dascăli, Lenin şi Stalin: Marea Revoluţie din Octombrie de importanţă istorică mondială, construirea socialismului pentru întâia oară în istorie, patriotismul arătat de oamenii sovietici în Marele Război pentru Apărarea Patriei, care au salvat omenirea de barbaria nazistă. Dar nu numai clădirile şi bulevardele sunt aici mari, ci nota de monumentalitate aparţine şi altor feluri de construcţii mai « mici ». Este destul să amintesc biblioteca universităţii din Leningrad care numără 3 milioane de volume sau Teatrul Mare din Moscova cu cele 1800 de locuri, unde totuşi, cu greu, se poate găsi un bilet.

Ce să vezi mai întâi în Uniunea Sovietică? Unde să ţi se oprească ochii, o clipă, pe acest vast şantier al lumii noi?

Ceva te atrage, în mod irezistibil, la Moscova. Este noua clădire a Universităţii « Lomonosov ». Aşezată pe dealurile Lenin de unde domină toată capitala, ea nu este numai cea mai înaltă clădire din Moscova, ci mai ales simbolul muncii creatoare şi paşnice a ţării sovietice. Cea mai nouă şi mai mare clădire a ţării este o cetate a culturii şi luminii. Ea arată direcţia de desvoltare paşnică a ţării şi concretizează politica de pace şi creaţie culturală a Uniunii Sovietice. Începută în 1949, ea va fi inaugurată oficial în anul şcolar viitor. Se întinde pe un spaţiu de 164 hectare, cuprinzând zeci de clădiri uriaşe, parcuri şi grădini botanice. Intreg ansamblul construcţiei este luminos şi plin de viaţă. Aici vor locui cei 10.000 studenţi, toţi bursieri, ai celor 11 facultăţi ale universităţii, personalul didactic şi ştiinţific al celor 177 catedre, plus 800 de aspiranţi. Clădirile învelite în interior în plăci de marmoră cuprind aule mari, muzee, săli de spectacole, cluburi, biblioteci.

Nu mai puţin impresionant este Institutul de cercetări agrobiologice « Timiriazev », altă creaţie a regimului sovietic. Chiar pentru un nespecialist, laboratoarele, muzeele, centrele experimentale şi biblioteca acestui vast institut constitue, dela prima vedere, nu numai un excelent model de organizare, dar mai ales explicaţia progresului ştiinţei sovietice care se desvoltă în asemenea condiţii de lucru.

Condiţiile pentru desvoltarea ştiinţei sovietice le-am văzut ilustrate apoi în vizita pe care am făcut-o la Universitatea « A. A. Jdanov » din Leningrad.

Infiinţată sub Petru cel Mare, această universitate a fost, în trecut, un puternic centru al culturii ruse. De aici au iradiat, în toată lumea, între altele, ideile marelui I. P. Pavlov. Dar adevărata ei strălucire, universitatea din Leningrad a cunoscut-o sub regimul sovietic. Ea are astăzi 130 de catedre, dintre titularii cărora 30 sunt academicieni; are 13 facultăţi cu 10.000 de studenţi şi 8 institute de cercetări ştiinţifice. Aceste institute sunt legate de fabrici şi uzine prin contracte de colaborare, iar studenţii îşi fac practica direct pe şantiere sau în uzine. Universitatea face parte integrantă din viaţa şi nevoile ţării, susţinând printr'un bogat ajutor tehnic avântul construcţiilor de tot felul.

Universităţile din Moscova şi Leningrad, pe care le-am vizitat, sunt princi-

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

palele centre în care îşi fac educaţia nouă, socialistă, miile de studenţi români care studiază în Uniunea Sovietică. Nu mică mi-a fost emoţia când printre ei am întâlnit câţiva foşti elevi de-ai mei dela Universitatea din Cluj. Mulţumirea lor este completă pentru felul cum sunt trataţi, pentru înţelegerea nevoilor lor materiale şi de învăţătură.

La Moscova, am vizitat în de aproape Institutul de Lingvistică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

Instalat într'o clădire impunătoare cu trei etaje, Institutul este un important centru de creaţie şi răspândire a ştiinţei sovietice despre limbă. El este condus de marele lingvist Acad. V. V. Vinogradov, ajutat de trei directori adjuncţi, şi în el lucrează câteva sute de colaboratori. Institutul are astăzi o bogată activitate în urma impulsului dat cercetărilor lingvistice prin apariţia genialei lucrări a lui I. V. Stalin, « Marxismul şi problemele lingvisticii ».

Activitatea Institutului se împarte în două mari grupe: 1. sectorul limbii ruse şi 2. sectorul limbilor străine.

Sectorul limbii ruse are 6 secţii: 1. Secţia de istorie a limbii ruse; 2. Secţia de dialectologie; 3. Secţia limbii ruse literare; 4. Secţia de ortoepie şi ortografie a limbii ruse; 5. Secţia de gramatică şi 6. Secţia de dicţionare.

Sectorul de limbi străine al Institutului cuprinde secţii după familiile de limbi: germanice, romanice, ugrofinice, limbile din Orientul Mijlociu, Extremul Orient, limbi clasice, limbi nordice etc.

Tot în clădirea Institutului este instalată redacţia importantei reviste « Voprosî Iazîcoznaniia », înfiinţată ca organ ştiinţific călăuzitor, care serveşte ca tribună pentru aplicarea creatoare a învăţăturii staliniste în lingvistică.

La Leningrad am vizitat în deosebi Institutul de fonetică, renumit pentru activitatea foneticienilor ruşi şi sovietici al căror centru a fost şi este Leningradul. Numeroasele aparate moderne de înregistrare şi de analiză a sunetelor sunt o dovadă că nici în acest domeniu statul sovietic nu înţelege să precupeţească nimic, atunci când este vorba de progresul ştiinţei.

La Moscova şi Leningrad am cunoscut numeroşi lingvişti sovietici care sunt un model viu de urmat în practica pedagogică şi ştiinţifică şi a căror operă constitue pentru noi o sursă de inepuizabile învăţăminte. Profesorii Borcovschi, Budagov, Mihalci, Cuzneţov, Alexeev, Sişmariov, Efimov şi alţii, cu care am stat îndelung de vorbă, mi-au îngăduit să iau contact direct cu experienţa ştiinţifică şi pedagogică a lingvisticii sovietice. Inainte de a înfăţişa câteva din problemele ei cele mai actuale, trebue să subliniez atenţia şi prietenia care mi s'a arătat pretutindeni unde am solicitat lămuriri sau material documentar asupra problemelor ce mă interesau. In deosebi Acad. V. F. Sişmariov, profesor de romanistică la Leningrad, savant pe cât de consacrat pe atât de modest, m'a impresionat prin simpatia cu care mi-a vorbit de limba noastră. Discutând unele teze din recentul său studiu: « Limbile romanice din Sud-Estul Europei şi limba naţională a R. S. S. Moldoveneşti » (« Voprosî Iazîcoznaniia », I), profesorul Sişmariov şi-a

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

manifestat interesul nu numai pentru problemele de bază ale istoriei şi structurii limbii române, ci şi pentru lucrările dela noi, din acest domeniu, pe care le cunoaşte aprofundat şi a arătat o mare pasiune pentru detalii caracteristice cunoaşterii esenţei problemelor. Mi-a cerut, de exemplu, să-i lămuresc unele chestiuni în legătură cu limba lui Eminescu, măsura în care ea constitue limba noastră literară şi măsura în care foloseşte elemente dialectale moldoveneşti.

★

Lingvistica sovietică se găseşte astăzi într'o etapă de mare înflorire.

Eliberând-o de denaturările antimarxiste ale şcolii lui N. I. Marr, I. V. Stalin a deschis lingvisticii perspectivele cele mai largi pentru o îndelungată perioadă istorică.

In lucrarea sa genială: « Marxismul şi problemele lingvisticii », I. V. Stalin a fixat lingviştilor sovietici următoarele sarcini: 1. lichidarea regimului aracceevist; 2. renunţarea la greşelile idealiste şi neştiinţifice ale şcolii lui Marr; 3. introducerea marxismului în lingvistică.

Lingviştii sovietici au răspuns cu multă însufleţire şi patriotism acestor sarcini complexe şi de mare răspundere. Ei au văzut în sarcinile trasate un izvor de noi forţe pentru o calitate înaltă a muncii ştiinţifice.

In cursul înfăptuirii acestor sarcini a fost realizată în ultimii 2 ani şi jumătate, o restructurare fundamentală a întregii activităţi lingvistice, au fost consolidate sau create noi publicaţii şi au fost înfiinţate catedre de lingvistică în toate institutele de învăţământ superior, asigurându-se prin aceasta baza organizatorică pentru desvoltarea lingvisticii sovietice.

In faţa lingviştilor sovietici s'au ridicat în primul rând o serie întreagă de probleme teoretice şi practice de uriaşă importanţă ştiinţifică, probleme care nici nu puteau să se ivească în trecut.

Pe plan teoretic, lingviştii sovietici duc astăzi lupta pentru combaterea rămăşiţelor idealiste ale marrismului şi a demascării teoriilor neştiinţifice şi idealiste ale lingvisticii din ţările capitaliste. Ei studiază şi adâncesc cu ardoare tezele de bază cuprinse în lucrările lui I. V. Stalin despre limbă. Problema legilor interne de desvoltare a limbii a fost desbătută în Februarie 1952 într'o şedinţă lărgită a Institutului de lingvistică la care au luat parte 900 de oameni de ştiinţă. Problema legăturii dintre legile interne de desvoltare a limbii şi legile desvoltării societăţii, a legăturii dintre limbă şi gândire, a esenţei specificului limbii, a valorii metodei istorico-comparative şi altele sunt desbătute în fiecare număr al revistelor sovietice de lingvistică. Această muncă de lămurire teoretică a problemelor de bază, se remarcă prin profunzimea analizei şi o mare putere de creaţie. Printre contribuţiile substanţiale de natură teoretică se remarcă cele ale lui V. V. Vinogradov, A. S. Cicobava, V. N. Iarţeva, V. Zveghinţev, A. S. Serebrennicov, R. A. Avanesov, Nichiforov, Pospelov şi alţii, ale căror studii sunt cea mai [illegible] întreaga lume.

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

Revista « Voprosî Iazîcoznaniia», creată acum doi ani, este una din cele mai pozitive realizări ale lingvisticii sovietice, ea fiind principalul ei organ teoretic. Celelalte publicaţii de lingvistică: « Ruschii iazîc v şcole » şi « Inostrannîe Iazîchi v şcole » aduc de asemenea o bogată contribuţie metodologică şi practică la studiul limbilor şi al predării lor în şcoli.

Odată cu procesul de clarificare teoretică în lingvistică, s'a început opera de aplicare practică a învăţăturii staliniste despre limbă.

La Institutul de lingvistică al Academiei U.R.S.S. se elaborează în prezent, pe temeiuri noi, lucrările de bază pentru studiul limbii ruse.

Lingviştii sovietici au desfăşurat o muncă uriaşă în vederea culegerii de materiale dialectologice, muncă al cărei rezultat este Atlasul Dialectologic, din care au apărut până în prezent două mari volume (graiurile dela răsărit de Moscova şi graiurile nord-vestice). Acest Atlas constitue un preţios material ajutător pentru studiul limbii ruse în legătură cu istoria poporului rus.

Gramatica, considerată de adepţii teoriei lui Marr ca un studiu formal, a fost restabilită în toată valoarea ei de esenţă a specificului limbii prin lucrările lui I. V. Stalin. Institutul de lingvistică din Moscova elaborează în prezent, sub îndrumarea lui V. V. Vinogradov, « Gramatica limbii ruse », din care s'a publicat în 1952 volumul I (fonetica şi morfologia), iar în anul acesta va apărea sintaxa. Tradiţia ştiinţei ruse despre gramatică, ilustrată în trecut de Lomonosov, Vostocov, Buslaev, Fortunatov, Şahmatov şi alţii, a fost reluată şi condusă pe drumul unor mari realizări prin intervenţia genială a lui I. V. Stalin. Gramatica publicată în 1952 de Academia de Ştiinţe a U.R.S.S., prin marea ei valoare ştiinţifică, a servit ca îndrumare şi lingviştilor români la alcătuirea gramaticii limbii române care va apărea anul acesta.

Marea importanţă culturală şi politică a lexicografiei este tradusă în viaţă prin alcătuirea a numeroase dicţionare ştiinţifice. Secţia de dicţionare a Institutului de lingvistică are, în prezent, sarcina întocmirii unui « Dicţionar al limbii ruse literare moderne », prevăzut în 16 volume. In 1952 au apărut 2 volume, iar în 1953 vor apărea încă 3 volume. Totodată se lucrează la un dicţionar normativ de uz curent în 3 volume, care va apărea în cursul anului 1953.

In 1952 a fost reeditat, în urma unei prelucrări esenţiale, « Dicţionarul limbii ruse », într'un volum, de S. I. Ojegov. De asemenea se lucrează la un dicţionar ortoepic şi ortografic.

Interesul ştiinţei sovietice şi al poporului sovietic pentru monumentele lui de limbă din trecut a determinat nu numai studiul istoriei limbii ruse vechi, ci şi al celor mai importante opere creatoare de limbă şi anume studiul limbii marilor scriitori. Institutul de lingvistică din Moscova alcătueşte în prezent un mare dicţionar al limbii lui Puşchin. In acest dicţionar este stabilită frecvenţa fiecărui cuvânt, ca şi frecvenţa sensurilor în care l-a întrebuinţat marele poet. Dicţionarul cuprinde 80.000 de cuvinte.

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

Institutul mai întreprinde, de asemenea, studii asupra limbii a numeroşi alţi mari scriitori ruşi şi sovietici: Saltâcov-Şcedrin, Gogol, Cehov, Gorchi, Şolohov, Maiacovschi şi alţii. In locul vagilor consideraţii ale esteticii burgheze, stilul scriitorului este privit astăzi de cercetătorii sovietici din punctul de vedere al forţei lui realiste, al imaginilor vii care dinamizează pe cititor.

O altă preocupare de bază a lingvisticii sovietice este studiul limbii popoarelor din U.R.S.S.

In anii puterii sovietice s'a lucrat enorm în această direcţie. Cultivarea acestor limbi, asuprite sub ţarism, constitue o trăsătură firească a regimului socialist. Limbile fino-ugrice, turce, mongole, tunguzo-manciuriene, iraniene, ale popoarelor din ţările baltice, din Caucaz, din Siberia şi din Nord au cunoscut o mare înflorire dela Revoluţia din Octombrie încoace. Pentru unele din aceste limbi a intervenit chiar problema alcătuirii alfabetului, iar pentru cele mai multe din ele a constituit o sarcină de bază alcătuirea de gramatici, dicţionare şi ortografii. Cultivarea şi desvoltarea acestor limbi, mai ales a celor cu scriere recentă, este larg sprijinită de ştiinţa sovietică. Această muncă vastă, în care s'au strecurat multe greşeli marriste, este, în largă măsură, revizuită azi în lumina învăţăturii staliniste. La Moscova şi în Republicile Unionale se desfăşoară o intensă operă de studiere a acestor limbi, de refacere a studiului gramaticii şi de alcătuire a dicţionarelor lor. Cu totul altul este acum caracterul acestei munci pentru care gramatica este în centrul preocupărilor şi pentru care limba nu mai este considerată ca un produs de clasă cu evoluţii stadiale, cum o credea N. I. Marr.

O altă ramură de măreţe realizări pentru lingvistica sovietică este orientalistica. Studierea ştiinţifică a variatelor limbi ale popoarelor Orientului a fost pusă de către savanţii sovietici pe un făgaş cu totul nou. Interesul pentru aceste limbi a devenit mai puternic prin atenţia deosebită pe care popoarele sovietice o acordă culturii bogate şi originale a popoarelor Orientului şi faţă de marea luptă pe care aceste popoare au dus-o şi o duc împotriva imperialismului.

Lingviştii sovietici nu studiază aceste limbi din pasiunea pentru exotism care-i caracterizează pe savanţii burghezi. Ei sunt pătrunşi de principiile internaţionalismului proletar care-i face să se apropie cu dragoste de aceste limbi şi să le analizeze în mod ştiinţific structura. La rândul lor, popoarele Orientului privesc cu admiraţie şi încredere Uniunea Sovietică, deoarece prin forţa ei şi importanţa ei mondială, ţara care construeşte azi comunismul este sprijinul lor cel mai de preţ pentru dobândirea şi apărarea independenţei lor şi pentru desvoltarea culturii lor naţionale.

Orientalistica sovietică studiază astăzi într'un spirit nou, ştiinţific limbile chineză, mongolă, japoneză, afgană, malaeză, coreeană etc.

Prima sarcină practică în legătură cu limbile orientale, adică întocmirea de dicţionare ruso-orientale, este îndeplinită în prezent cu multă asiduitate de către lingviştii sovietici.

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

Concepţia stalinistă despre limbă a mai îndreptat interesul şi preocupările lingviştilor spre încă un nou domeniu de cercetări, şi anume, acela al metodei de predare a limbii în şcoli.

In spiritul învăţăturii staliniste despre cultivarea limbii, lingviştii sovietici acordă un mare sprijin ştiinţific şi metodologic Academiei de Ştiinţe Pedagogice şi profesorilor de discipline lingvistice din învăţământul mediu. Revistele « Ruschii iazîc v şcole » sau « Inostrannîe Iazîchi v şcole » desbat în fiecare număr problemele practice ale învăţării limbii şi gramaticii în şcoli. Anul trecut a avut loc o conferinţă, pe întreaga Uniune Sovietică, a profesorilor de limba rusă, ale cărei desbateri sunt de cea mai mare valoare teoretică şi practică. Manualele de predare a limbilor rusă şi străine apar astăzi în mare număr, ca şi îndreptare ortografice şi numeroase dicţionare de uz curent, model Ojegov.

Regimul aracceevist al şcolii lui N. I. Marr împiedecase timp relativ îndelungat ridicarea de cadre ştiinţifice.

Lingviştii sovietici de astăzi dau acestei probleme o extrem de mare importanţă.

In discuţiile care au avut loc în Uniunea Sovietică, curând după apariţia genialei lucrări a lui I. V. Stalin, în legătură cu problema ridicării noilor cadre de lingvişti, s'a subliniat însemnătatea deosebită a pregătirii teoretice a lingviştilor, pentru ca munca lor să depăşească tehnicismul îngust din trecut. Un lingvist trebue mai întâi să cunoască bazele marxism-leninismului, tezele materialismului dialectic şi istoric, pentru ca să aibă o concepţie materialistă, ştiinţifică despre limbă, despre particularităţile specifice ale limbii ca « realitatea nemijlocită a gândirii » (Marx), pentru ca să ştie să descopere şi să sdrobească manifestarea, în lingvistică, a diferitelor teorii idealiste, reacţionare. Aceste cunoştinţe de bază se completează cu cele de lingvistică generală: obiectul lingvisticii, metodele ei, locul ei în sistemul ştiinţelor, curentele ei principale etc. Progresul în domeniul unei cât mai temeinice pregătiri teoretice a lingviştilor se manifestă concret, între altele prin apariţia a numeroase lucrări de acest gen. Chiar în timpul şederii mele la Moscova a apărut lucrarea « Introducere în lingvistică » a lui A. S. Cicobava, unul dintre susţinătorii de seamă ai ideii de a înarma pe lingvişti cu un bagaj teoretic corespunzător.

Dar această pregătire teoretică nu trebue să aibă un caracter abstract. Lingviştii sovietici sunt unanimi în a sublinia că pregătirea în lingvistica generală este indisolubil legată de studiul ştiinţific al unei limbi concrete. Nu pot exista specialişti în lingvistica generală fără cunoaşterea aprofundată a unei limbi anumite şi a desvoltării ei istorice strâns legată de istoria poporului care a creat-o şi o vorbeşte.

Pe primul plan însă trebue să stea cunoaşterea formei contemporane a limbii. In învăţământul superior sovietic se acordă o deosebită importanţă studiului limbii ruse contemporane. Acest studiu era neglijat înainte, ca şi studiul limbii române contemporane în facultăţile noastre, interesul lingviştilor din trecut fiind mai ales îndreptat spre limba veche. Studiul limbii ruse contemporane este

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)

considerat ca necesar chiar la începutul învăţământului filologic deoarece el serveşte ca bază naturală şi solidă pentru o însuşire aprofundată şi activă a celorlalte discipline din ciclul de studii ale lingvisticii ruse. Studiul limbii vechi, dialectele, fonetica şi gramatica istorică sunt mult mai bine înţelese după ce cunoşti temeinic limba contemporană. De asemenea, studiul limbii contemporane mai înseamnă cunoaşterea formei superioare de expresie a culturii naţionale.

Luminoasa experienţă a lingvisticii sovietice a început să călăuzească cu mare folos atât activitatea din facultăţile noastre de filologie cât şi cea a institutelor de lingvistică ale Academiei R.P.R. din Bucureşti şi Cluj în formarea cadrelor ca şi în lucrările ce se efectuează în prezent de către cele două institute: Indreptarul ortografic, Dicţionarul limbii române contemporane, Gramatica limbii române, Atlasul lingvistic român, Dicţionarul ruso-român, româno-rus, româno-maghiar ş. a.

★

Ceea ce am văzut în Uniunea Sovietică a fost permanent legat în mintea mea de imaginea omului sovietic disciplinat şi muncitor, ospitalier şi foarte prietenos. Increzător în muncă şi creaţie paşnică, omul sovietic vorbeşte lumii prin faptele lui, convingând, cu fiecare zi, întreaga lume, de măreţia şi viitorul luminos al Uniunii Sovietice, ţară pe care o simţi străbătută de o voinţă hotărîtă de pace şi de dorinţa de colaborare cu toate popoarele lumii. Din Uniunea Sovietică te întorci întărit în convingerea că numai calea păcii este garanţia progresului culturii şi numai luptând pentru pace şi pentru socialism asiguri poporului tău stima şi încrederea celorlalte popoare.

BDD-A30808 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:25 UTC)